

Flört ve kız meselesi

İnsanın dünya ve ahiret mutluluğunu yakalaması kendini tanımasına bağlıdır. Kendini tanıyan Rabbini tanır. Dünya hayatını anlar. İmtihanda olduğunu fark eder ve bunların gereğini yapar. Yunus Emre hazretleri şöyle buyurmuştur:

İlim ilim bilmektir,

İlim kendin bilmektir.

Sen kendini bilmezsen,

Ya nice okumaktır?

İnsanın beden dediğimiz bir biyolojik yönü var, bir de iç alemi dediğimiz, alimlerin ruh, kalp, gönül diye bahsettikleri ve çok incelikleriyle tarif ettikleri, insanı insan yapan bir kısmı var. İnsanların hareketleri hem bedeninin hem de iç alemin ihtiyaçlarına göre şekillenmektedir.

İnsanlarda içgüdü dediğimiz, günümüz insanların dürtü dedikleri, hareketlerini şekillendiren ve içeriden gelen bir hareketlendirici kuvvet bulunmaktadır. İçgüdü dediğimiz bu kuvvetin değişik kaynakları olabilir ama genelde kaynak nefis oluyor ve nefsin istekleri de hep bedene yönelik oluyor. Bedenin ihtiyaç duyduğu şeyleri hiçbir sınır tanımadan ve aşırı şekilde yaptırmak istiyor.

İçgüdü dediğimiz bu şey hayvanlarda da var ve onların hareketlerini tamamen bu kontrol ediyor. Acıkınca dürtüyor, yemek istiyor; susayınca dürtüyor, su içmek için uğraşiyor; çoğalmak için dürtüyor, bunun için uğraşiyor vs. Hayvanlarda içten gelen bu sinyalleri kontrol etmek diye bir durum söz konusu değil, tamamen bunlara göre hareket ediyorlar.

Bu duygu çok benzer şekilde bebeklerde de var. Bir şey istediklerinde onun hemen olması gerekiyor, aksi halde çok fena bozuluyor, ağlamaya başlıyorlar. Acıkınca hemen gereği yapılmalı, bir oyuncak isteyince hemen eline verilmeli, talep ettiği her şey hemen olmalıdır. Tuvalet yapma sinyali gelir, hemen yapar. Uykusu gelince hemen uyutulmalıdır, aksi halde ağlayarak istediğini yaptırır. İstekleri hep bedene yöneliktir ve nefis kaynaklıdır. Ama zaman içinde aile büyükleri ve toplum tarafından terbiye edilirse içgüdü sinyallerini kontrol etmeyi, bazılarını ertelemeyi, zararlı olanları da terk etmeyi öğrenir.

Küçük çocukların içgüdüleri, küçük bedenlerinin ihtiyaçlarına yönelik oluyor. Ama beden büyüdükçe farklılaşmalar oluyor ve yeni ve çok kuvvetli bir sinyal ile karşılaşılıyor. Buna hormonal veya cinsel sinyaller diyebiliriz. Günümüzde bu sinyaller giderek erken yaşta devreye girmeye başlıyor. Çünkü bunları harekete geçirmeye yönelik ciddi bir bombardıman mevcut. Artık ilkokulda bile bu duygularla hareket eden çocuklar duymaktayız. Çünkü her yerde, tv’de, internette, filmlerde, afişlerde, reklam panolarında, masalarda, gazetelerde hep bu içgüdü tahrik edilmekte, bu duygu öne çıkarılmaktadır.

Bir yerde içgüdü varsa ve bu sinyale engel olacak bir kural, engel yoksa ne olur, düşünelim. Mesela insanda zengin olmak, para sahibi olmak arzusu vardır. Bunu elde etmek zahmetli ve uzun bir süreçtir. Ama içgüdüler anlık haz prensibiyle çalışır. Bir şeye hemen ulaşmak ister. O zaman çalarak, dolandırarak, aldatarak buna ulaşmak duygusu devreye girer. Peki bunu ne engeller? Kurallar, kanunlar,

toplumsal değerler. Peki kurallar, kanunlar, toplumsal değerler de hırsızlığı, üç kağıdı destekleyecek şekilde düzenlenirse ne olur? Bir düşünelim.

Günümüz ortamı da sanki bu şekilde şekillenmiş durumda. Toplumda bazen açıkça bazen örtülü olarak deniyor ki: İlkokulda, ortaokulda çocuksu da olsa aşık olursa iyi olur, çünkü çocukların sosyalleşmesi için bu duyguları erkenden tatmaları gerekiyor. Lisede artık daha ciddi olarak âşık olunmaya başlanmalı, üniversitede ise mutlaka olunmalı, olunamıyorsa bu işe kendini zorlamalı, yoksa vakit çok geç olacak... Aslında aşk dedikleri, daha doğrusu aşk zannettikleri şey hayvani duygu, şehve duygu.

Mevlana hazretleri buyuruyor ki;

Şehvetin adını aşk koydular,

Eğer şehvet aşk olsaydı,

Eşekler aşkın şahı olurdu!

Nefs için olan şeye aşk, sevgi denmez; buna şehvet denir. Kurtlara akıl verilseydi, duvarlara "Kuzu seni seviyorum" ya da "Aşıkım sana kuzum" yazıp altına "Kurt" diye imza atardı herhalde. Kurt kuzuyu niye seviyor acaba, aşık olduğu için mi? Yoksa yemek için mi? Sokaklara yazı yazan gençler de sevdiğini zannettikleri kişilere kuzum filan diyor, acaba burada da benzer bir şey söz konusu olabilir mi?

İnsan bir şeyi ya nefsi için sever ya da Allahü teala için sever. "Kuru fasulye, seni çok seviyorum" diyen kişi aslında kuru fasulyenin şahsını sevmiyordur, kuru fasulyeyi yemenin vereceği heyecanı, yerken duyacağı lezzeti ve yedikten sonra duyduğu rahatlığı seviyordur. Yani kendini seviyordur. Gençlerin birbirini sevdiklerini zannetmeleri de sanki bunun gibi oluyor, yani kuru fasulyeyi sevmeleri gibi ya da kurdun kuzuyu sevmesi gibi seviyorlar.

Olayın anlaşılması açısından yakın zamanda yaşanan bir habere yer verelim:

Sevgilisi tarafından başından silahla vurulan kadın hayatını kaybetti

Sakarya'nın Adapazarı ilçesinde sevgilisi tarafından başından vurularak ağır yaralanan 35 yaşındaki Sehle Gündüz üç gündür hastanede verdiği yaşam mücadelesini kaybetti.

08.09.2024 - 01:38

[Haberler - İHA](#)

Haberlerde erkek arkadaşı, sevgilisi vs. diyor. Sevgili eğer çok seven anlamında kullanılıyorsa, madem seviyordu, niye öldürdü? Seven insan sevdiğini öldürür mü? "Mecnun, oturdukları kafede bilinmeyen bir nedenle tartışmaya başladıkları

Leyla'nın kafasına iki el ateş ettikten sonra olay yerinden kaçtı" diye haber olabilir mi? Peki şimdi niye böyle haberlerden geçilmiyor? Çünkü olay çok basitleşti. Artık olay içgüdülerden ibaret bir hal aldı. Kuru fasulyeyi sevmek gibi bir şey oldu. "Ben kuru fasulyeye kuru fasulye demem, kuru fasulye benim olmayınca" gibi bir şey oldu. "Bu kuru fasulyeyi çok sevmişim ama öteki kuru fasulye daha lezzetli olunca berikisini çöpe döktüm" gibi bir şey oldu. Olayın temelinde her ne kadar söylenirse de cinsel isteklerden başka bir şey bulunmuyor.

Eskiler evlendikleri kişiye refika derlerdi. Refika dost, yol arkadaşı demekmiş. İnsan dünya hayatında bir yolculuktur. Ölümle biten dünya yolculuğunda Allahü teala'nın rızasını kazanmak insanın asıl gayesidir. Tabi bu yolculuk kolay değildir, bir yol arkadaşı olursa bu yolu beraber kat etmek daha kolay olur. İşte dedelerimiz hanımlarını böyle görüyorlardı. Onları Allahü teala'nın bir emaneti olarak biliyor ve hem kendilerinin hem yol arkadaşlarının dünya ve ahiret mutluluğu için gayret ediyorlardı. Emanet ne demektir, düşündünüz mü hiç? Mesela dünyaya gelen bir çocuk, anne baba için bir emanettir. Ben bunun saçını beğenmedim, gözünün rengi hoşuma gitmedi, ben bunu istemiyorum diyebilir mi? Diyemez, çünkü emanet! Dedelerimiz refikalarını da öyle görürlermiş. Saçını beğenmedim, şöyle bir kusurun var, canım sıkıldı, artık seni sevmiyorum kuru fasulye gibi bir durum olamazmış. Konuyla ilgili bir fıkra anlatalım:

Temel küçükmüş. "İlla benim de bir kardeşim olsun. Sarı saçlı bir kız kardeşim olsun" deyip duruyormuş. Bir gün gerçekten bir kardeşi olmuş. Hem de kız olmuş. Ama hem saç yokmuş, hem de esermiş. Üzüldüğünü görenler espri için "Geri ver madem, başka alırsınız" demiş. Temel de "Hiç geri alırlar mı? 15 gündür kullanıyoruz" demiş.

Günümüzdeki evlilikler de bunun gibi oldu. Zaten evlilik de denmez oldu. Evlilik tabirinin yerini birliktelik tabiri almaya başladı. Biyolojideki mutualizm, simbiyoz, birlikte yaşama tabirlerinin karşılığı gibi bir hal aldı. Mutualizm iki organizmanın karşılıklı menfaat prensibiyle bir araya gelmesine deniyor. İkisinin de menfaati varken birliktelik devam ediyor. Taraflardan birinin menfaati ortadan kalktığında da birliktelik son buluyor. Kullan-at mantığı. Böyle hareket eden kişilerde nikah, düğün gibi şeyler de gitmeye başladı. Bu işi resmileştirince hem kullanması, hem atması zahmetli oluyor. Olayı daha da basitleştirmek lazım. Mart ayındaki kediler gibi olmak lazım diye düşünenler çoğalmaya başladı. Bunlardan bazıları fikirlerini haklıymış gibi göstermek adına şöyle diyor: "Nasıl ki insanın yeme-içme gibi ihtiyaçları varsa ve bunları temin etmesi gerekiyorsa, başka tip ihtiyaçları da vardır. Bunu da yerine getirmesi çok doğal bir süreçtir." Doğru; insanın yeme-içme dışında evlenme, yuva kurma, neslini devam ettirme gibi ihtiyaçları da vardır. Zaten dinimiz de böyle bildiriyor, ama bunun da meşru şekilde teminini emrediyor. Mesela yeme-içme en doğal ihtiyaçtır deyip komşunun ağacındaki meyveleri çalsak olur mu? Yahut su içmek ihtiyaçtır deyip zehirli su içsek olur mu? İnsan içgüdü sinyallerini kontrol etmese, mesela tuvalet sinyali gelince "insan serbest olmalı" deyip orada sinyalin gereğini yapsa, ortamı pisletir ve kokutur. Niye özgürce o sinyalin gereğini yapmayı kontrol ediyor? Demek ki her sinyali serbest bırakmak olmuyor. Bunun gibi diğer sinyali de serbest bırakırsan işi berbat edersin, ortamı kokutursun.

Dinimiz içgüdüleri yani bu sinyalleri yok etmemizi istemiyor, bunları yok farz edin de demiyor. Bunların zararlısını faydalısından, kötüsünü iyisinden ayırt etmemizi ve felaketimize yol açan hislerimizi kontrol etmemizi emrediyor. İçgüdü sinyalleri anlık haz temelli çalışıyor. Ötesini hiç düşünmüyor. Bir anlık haz almak adına kişinin

aile hayatını, iş hayatını, ömrünü ve ebedi hayatını yıkacak şekilde hareket ediyor. Halbuki dinimiz bu sinyalleri kontrol etmeyi, bunların kaynağı olan nefsimizi frenlemeyi ve hislerimizi dinimizin gösterdiği şekilde kullanmayı emrediyor. Günümüz bilim adamları da içgüdülerin ve anlık haz hissini kontrol edilmesinin başarılı olmanın temeli olduğunu söylüyor ve yaptıkları deneylerle bunun böyle olduğunu görüyorlar. Fakat nefsten haberleri olmadığı ve dinimizi bilmedikleri için bunun nasıl yapılabileceğini söyleyemiyorlar, çünkü bilemiyorlar. İçgüdülerini kontrol edemeyen insanlar hiç beklenmedik hatalar yapıyorlar, neticede daha dünyadayken kendilerini sıkıntılara, problemlere, bunalıma sokuyorlar.

Basından bir habere daha yer verelim:

Tamer Karadağlı: Şehvet kurbanıyım

"Kadınların ilgi göstermesinden şikayetçi bir erkek daha görmedim"

05 Ekim 2016 08:24

'Pamuk Prens' filmi yarın vizyona girecek olan **Tamer Karadağlı**, eski eşi **Arzu Balkan**'dan boşanmasına neden olan olaylarla ilgili olarak "Kadınların ilgi göstermesinden şikâyetçi olan bir erkek daha görmedim. Ben de onlardan biriyim. Birçok hemcinsim gibi şehvet kurbanıyım" dedi.

DOUGLAS'A TEKLİF GÖTÜRDÜ

Filmin yapımcısı Birol Güven, "**Kadınlar Tamer'e ilgi gösteriyor. Tamer'in de kontrol edilemeyen içgüdüleri var**" sözleriyle yaşananları özetledi.

İnsanlar iki çeşittir: İçgüdüleri ile hareket eden yani nefsin kontrol ettiği insanlar ya da kuralları olan, Allahü teala'nın emir ve yasakları doğrultusunda hareket eden insanlar. İnsan bir işte ya içgüdülerini seçer, ona göre hareket eder. Ya da Allahü teala'nın rızasını, O'nun emir ve yasaklarını seçer ve içgüdülerini ona göre kontrol eder, buna uygun hale getirir.

Toplumlar veya toplumsal değerler de iki çeşittir: Ya Allahü teala'nın rızasını kazanmaya yönelik şekillenmiş toplumlar ve toplumsal değerler. Ya da içgüdüleri ile hareket eden insanlardan oluşan toplumların, içgüdülerini daha rahat ve daha serbest yapmalarına yarayan toplumsal şekiller. Gayri müslim toplumlarda kurallar tamamen nefslerini daha rahat ettirmeye, daha serbest bırakmaya yönelik oluyor. Eskiden bizim toplumumuzda durum tam tersi idi ve böyle iken aile hayatı çok güçlü idi. Zaman içinde bizim toplumumuz da dürtülü toplum oldu, biraz dürtülerek biraz da nefsi dürterek değerleri değişti. Prof. Gaston Jezz "Ben Batılı bir aile

hukuku profesörü olarak diyorum ki; Türk milletinin elinden aile nizamını alınız, geriye hiçbir şey kalmaz” diyordu. Artık geriye bir şey kalmamaya başladı.

Gençlikle ilgili yapılan bir araştırmada şöyle diyor:

Bir taraftan günümüzde gençler daha erken yaşlarda ergenlik dönemine girerken, diğer taraftan da çeşitli nedenlerden dolayı evlilik yaşı daha geç yaşlarda gerçekleşmektedir. Özellikle günümüzde kitle iletişim araçları da çeşitli yollarla ergenlerdeki cinsel duyguları tahrik ederek bunu özendirilmekte ve cinsel arzu ve istekleri tetiklemektedir. Antivirüs yazılımı üreten Bitdefender’in dünya genelinde 19 bin ebeveyn üzerinde yaptığı araştırmaya göre; çocukların internette ilgilendiği içeriklerin başında yüzde 11,35 ile pornografi gelmektedir. Araştırmaya göre çocukların internet üzerinden porno içeriklere ulaşma yaşı 6’ya, internet üzerinden flört etme yaşının ise 8’e düştüğü tespit edilmiştir. Türkiye’de de gayri meşru ilişki (yani zina etme) yaşı her yıl daha aşağıya inmektedir. Bir dergi tarafından 2012 yılında yayınlanan bir araştırmaya göre, ülkemizde gayri meşru ilişki yaşı 14-15 aralığında olduğu tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan 18-25 yaşlar arası gençler arasında kadınların % 57,1’i kızların evlilik öncesi ilişkisinde (yani zina etmekte) herhangi bir sakınca görmezken, erkeklerin % 30’u da aynı görüşü paylaşmaktadır. Aynı araştırmada gençlerin % 45’i ise nikâhsız birlikteliği (yani zina birlikteliğini) onaylamaktadır.

Türkiye’de ilk kez 1985 yılında saptanan HIV enfeksiyonu (AIDS hastalığı), her yıl büyük artış göstermektedir.

Yapılan bazı araştırmalar son yıllarda ülkemizde sifilizin (frengi) yeniden artışta olduğunu göstermektedir. Bir araştırmacının yaptığı çalışmada aile planlaması polikliniğine başvuran kadınlarda sifilizin %2,5 oranında belirlendiği belirtilmiştir.

Demek ki toplumsal değerler de değişiyor, toplumsal akıl azalmaya ve hatta ortadan kalkmaya başlıyor. Öyle oldu ki seviyeli ilişki, evlenmeden birlikte yaşama gibi kavramlar normal görülmeye başlandı. Yadırgayanlar kınanır oldu. Hatta bunlar hala çok rahat yapılamadığı için toplumumuzun azıcık kalan değerleri de eleştirilir oldu. İnsanlar tamamen özgür olmalı, mahalle baskısı olmamalı deniyor. (Bana babam da karışmamalı, amcam da karışmamalı. Yemek diye bir duygu varsa bunu serbest bırakmalı. Kimse karışmamalı. İstersem manavdan meyve çalabilmeliyim, istersem komşunun da meyvelerini izinsiz yiyebilmeliyim. Meyvelerini yerken kızına da saldırabilmeli, o da bize saldırabilmeli. Hiç kimseyi sınırlandırmamalı gibi bir şey). Yavaş yavaş iş buraya doğru gidiyor. Buhari’deki hadis-i şerifte (Kıyamete yakın, ilim yok olur, din cahilleri çoğalır, içki içen ve zina edenler artar) buyuruluyor. Başka bir hadis-i şerifte de (**Ahlaksızlık ve fuhuş açık olmadan**, komşular kötüleşmeden, hainler emin, eminler hain sayılmadan, akrabalık arasında soğukluk olmadan kıyamet kopmaz.) [İ. Ahmed] buyuruluyor.

Cahil kalıp içgüdüleri ile yaşayanları hareket ettiren bir de kötü niyetli dışgüdü sahipleri vardır. Bunlar hem bu kişileri hastalandırıp nefsi peşinde koşan azgın bir topluluk oluşturur, hem de bunlardan para ve menfaat sağlar. **[Demek ki özgür olduğunu zanneden bu kişiler güdülen insan konumundadır aslında. Ya içgüdüliyordur, ya da dışgüdüliyordur. Yani ya nefsinin esiridir, ya da nefesine esir olanların esiridir. Allahü tealaya iyi bir kul olmak dururken, yani hakiki manada özgür olmak dururken, başka şeylere köle olmak hiç yakışır mı?]** Neticede kalpleri tamamen körelmiş, nefsi için yaşayan bireyler ortaya çıkar. Bu kişiler evlenirler, ama aslında bu bir evlilik değil bir araya gelmedir. İki tane **irileşmiş nefsin** bir araya gelmesi ki bunun da iyi sonuç vermeyeceği

aşıkardır. Sonra bu durumu, kendileri gibi **iri nefis** taşıyan başka birine sorarlar: "Sayın psikiyatrist doktorum, mutlu başlayan evlilikler neden mutsuzlukla bitiyor?" İki kere boşanmış, çocuklarından ayrı doktor da yanıtlar ama ne kendi anlar, ne de başkaları: "Aslında olayı tek yönlü ele almamak lazım. Boşanmak deyince ayrılan iki kişi var fakat ortada olan çocuklar da var. İşin bu yönünü de göz ardı etmemek lazım. Evlilik mutlu gitmiyorsa ayrılmak da bir çözümdür tabii" vs vs. Aşk evliliği mi, yoksa mantık evliliği mi diye sorarlar? Halbuki aşk dedikleri aşk değildir. Mantık dedikleri de mantık değildir. **Mantıksız adamların mantık evliliği mi olur?**

Aşk evliliği, mantık evliliği vs diyorlar. Peki gençlerimizin bu husustaki kriterleri neler? Bazı soruları sormak lazım? Kim ile evleniyorsun, ne için evleniyorsun? Saçı sarı, gözü renkli olduğu için mi? Sana gülümsemesi hoşuna gittiği için mi? Sana sıcak davrandığı, iyi şeyler söylediği için mi? Görünce heyecanlandığın, kalp atışın hızlandığı için mi? Yoksa sadece elektrik aldığı için mi? Peki elektrik dediğin şey kesilince ne yapacaksın? Aynı meslek grubunda olduğun için mi? NİÇİN? Peki kendine şu soruları sordun mu hiç?

Ben Allah için mi hareket ediyorum, yoksa içgüdülerime göre mi? Mesela Allah için bir kızla gezmek olur mu? Allah için elini tuttum denir mi? Denemiyorsa bunları niçin yapmış oluyoruz?

Evlilikteki maksatlardan biri kişinin kendini günaha korumasına vesile olmasıymış. Hadis-i şerifte buyruldu ki: "Evlenen, dininin yarısını korumuştur. Artık diğer yarısını korumak için de Allaha karşı gelmekten sakının!" Günaha korunmak için yapılan bir fiil, günah işleyerek yapılır mı hiç?

Geziyorum fakat ben evlenmek niyetiyle geziyorum diyenler oluyor. Peki eğer niyetinde samimi isen, yaptığın bu hareketle müstakbel hanımını günaha alıstırmış olmuyor musun? Hem sen, hem müstakbel hanımın, beraberce Allahü teala'nın emirlerini çiğnemiş olmuyor musunuz? Beraber kalplerinizi karartmış olmuyor musunuz? Peki sen evlendikten sonra bu kişiden dinin emirlerine uymasını istemeyecek misin? Günaha beraberce alıstırdığın kişiden nasıl bir netice almayı hedefliyorsun?

Evlilikten bir maksat da iyi çocuklar yetiştirmek imiş. Yani evlenirken aslında sadece bir eş değil, aynı zamanda bir anne seçiyorsun. İnsanlar ana okulu öğretmenlerini bile seçmek için ne kadar araştırma yapıyorlar. Halbuki sen ana okulu değil, ana seçiyorsun. Peki nasıl bir ana seçiyorsun? Hiç düşündün mü? Aynı zamanda yetiştireceğin çocukların senin geleceğin olacak. Gelecekte beraber olacak yakınların olacak. Sen bunları iyi yetiştirmezsen nasıl iyi insanlarla beraber olacaksın? Yaşlandığında senin adına bunlar karar verecek. Makineye bağlı olsan belki fişini çekelim diyecek tipler olacak. Başında Fatiha okuyacak olanlar ya da okumayıp başında bile durmayacak olanlar bunlar olacak.

Çocuğunun okulda matematik dersi zayıf olsa ve ona matematik öğretmek için özel öğretmen tutacak olsan kriterlerin neler olurdu? Zayıf olsun, uzun boylu olsun, sarışın olsun filan mı derdin? Yoksa başka kriterlerin mi olurdu? Peki aynı kriterleri kendi oğlunu, kızını yetiştirecek kişide niçin aramıyorsun?

Evlilikte anlaşmazlığa düşülen konular oluyor diyor işin uzmanları. Bazen çok basit gibi görünen mevzularda yaşanan anlaşmazlıklar boşanmalara kadar gidebiliyormuş. Biri benim dediğim olacak diyor, ötekisi de hayır, benim dediğim olacak diyor ve olay kocaman bir hal alabiliyor. Peki böyle bir durumda planın nedir? Anlaşamadığınız konuyu nasıl çözeceksin? Eskiler duvarlarına levha asarlarmış: "Allah'ın dediği olur" yazan. Bunun birçok manaları var fakat bir manası

da şu imiş: Bak hanım! Bu evde ne senin dediğin, ne de benim dediğim olur. Bu evde Allah'ın dediği olur. Yani Allahü teala ne emretmişse, işler ona göre çözüdür. Yani bizim referansımız dinimizdir demekmiş. Peki senin referansın ne olacak? Dinin emirleri olacak dersin eğer, sen nasıl birini buldun? Dindar birini mi? Dinini kayıran salih bir hanımla mı evlendin?

Bazıları da şöyle durumlarla karşılaşılıyor: Daha önce üniversitede gezip dolaştığı ve sonuçta da evlendiği kişi, yani eşi diyebiliyor: "Ay Mehmet, üniversiteden eski arkadaşlar; Toygun, Kaya ve Tuğçe gelmiş. Beni çağırıyorlar. Beraber bir kahve **kafes**inde buluşup sonra da sinemaya gidilecekmiş. Ben de tamam dedim." Böyle durumda tepkin ne olacak? "Hayır, gidemezsin" mi diyeceksin? Peki "sen de amma gericisin, sen bana karışamazsın. Evlendik de esirin mi olduk? Seni ilgilendirmez benim nereye gittiğim" derse karşılığında ne diyeceksin?

Eğer aşk evliliği diyorsan, gerçek sevgi ve aşk Allah için olandır. Yani sevgin eğer Allah için ise o sevgi hakikidir. Allah için olmayan sevgiler ise aslında sahtedir, nefis içindir, yani kişi karşıdakini seviyorum dese de aslında kendini seviyordur. Bir forumda birisi şöyle bir gözlemine yazmış:

"Evet arkadaşlar hep düşünmüşümdür hatta üzerinde çok düşündüm. Sevdiğimiz kişiler hayatımızdan bazı nedenlerden dolayı çıkıyorlar üzüyoruz ağlıyoruz ama hiç düşündünüz mü neden ağlıyoruz. Onlara mı yoksa hayatımızda bizi mutlu eden biri gittiği için onun yeri yani seni mutlu eden biri gittiği için mi? Yani aslında o değil de başka biri seni mutlu ediyor anlıyor olsaydı onu sevecektin o zaman aslında kişileri değil kendimizi duygularımızı seviyoruz...."

İslam alimleri buyurdular ki; "Kalb, ya'nî gönül birden fazla şeyi sevmez. Bu bir şeye olan sevgisi kesilmedikçe başka şeyi sevemez. **Kalbin mal, evlâd, mevkî', medh olunmak gibi çeşitli arzuları ve bağlantıları ve sevdikleri görülür ise de bu sevgilileri hakikatde hep bir sevgilisi içindir. O biricik sevgilisi de, kendi nefsidir. Onların hepsini, kendi nefsi için sevmektedir. Bunları, hep kendi nefsi için istemektedir. Onların nefslerini düşünmemektedir.** Nefsine olan sevgisi kalmazsa, nefsi için onlara olan sevgisi de kalmaz. Bunun içindir ki, kul ile Rabbi arasındaki perde, kulun kendi nefsidir. Çünkü hiçbirşeyi o şey için sevmemektedir. Onun için hiçbirşey perde olmaz. Kul, hep nefsinin düşünmektedir. Bunun için perde, yalnız kendisidir."

İki tarafın da nefsinin düşündüğü, nefsi için sevdiği yani her iki tarafın da ben dediği birliktelikler merkezi tek olmayan tekerlek gibidir. Birden fazla merkezi olan teker nasıl düz gidemezse, yalpalar ve kaza olursa, "Ben"i için hareket edenlerin evlilikleri de bu şekilde sonlanır. Halbuki Allah için yapılan evliliklerde tek bir merkez söz konusudur: Ne kocanın "Ben"i, ne de hanımın "Ben"i; ortada tek bir şey vardır, o da Allahü teala'nın rızası. Böyle evliliklerde ise sevgi olur, aşk olur, sürekli artan bir mutluluk olur.

Böyle bir ortamda ilimsiz kalan bir topluluk içerisinde hareket eden **ilimsiz bir Müslüman yavrusunu** düşünelim;

Kendisine en üst hedef olarak gösterilen ve yıllardır bunu elde etmek için durmadan soru çözdüğü, çalıştığı ortama yani üniversite hayatına ulaşmış bulunuyor. Ulaştığı ulaşmasına ama biraz da şaşıracağı bir ortamla karşılaşılıyor.

Bakın Anadolu'dan gelen saf birisi bu yaşadığı durumu nasıl anlatıyor;

"Hâlâ derslikte olanlara takılı kafam. Şuursuzluk mu denmeliydi yoksa "dejenere plan" kalıplarından biri mi denmeliydi. Sınıftaki bayan öğrencilerden birinin ders sonunda duyuru yapmak için tahtaya çıkması ve ardından bilmem ne barının-gece kulübünün reklamını yapıp öğrencileri oraya davet etmesi ve bu davet esansında "Gelin bir biramızı-içkimizi içersiniz" kısmını söylerken, adeta bizim saf Anadolu insanının "Gelin bir kahvemizi içersiniz" şeklindeki söyleyişinin rahatlığında olması hayretler uyandıracak cinsten.

Tabi bununla bitmeyip hayret potansiyelimiz zirvede iken adeta zirveyi zorlarcasına ders hocasının "Şu gece kulübünün birası pahalı, şurası ucuz" muhabbetine dalması..."

Tabi, benzer durumu kız erkek ilişkilerinde de görüyor. Üniversiteye yeni başladığında ayrı ayrı görünen kişiler daha birkaç ay geçmeden çiftler halinde dolaşmaya başlıyor. Çiftler halinde dolandıkça ortalık çiftliğe dönüyor. Bir de çiftleşip çoğalırlarsa ayrı bir âlem oluyor vaziyet. Filanca falancayla çıkıyor, beriki diğeriyle çıkıyor. Her şey gayet serbest oluyor. Televizyonda görse "ayıp sahne" deyip kapatacağı görüntülerin arasında derse gidip geliyor. Tabi içindeki nefis de boş durmuyor, içgüdü sinyallerini harekete geçirmeye çalışıyor. Kız deyince içi cız diyor ama bir yandan da kendini frenlemeye çalışıyor. İlk önce genç arkadaşımızın kılık kıyafetinde, şekil şemalinde değişimler başlıyor. Saçı değişiyor, sakalı değişiyor, pantolu değişiyor, tişörtü değişiyor ve yavaş yavaş tipi ortama uygun hale geliyor. Kendisini uyaran kişilere de tepki gösterir oluyor, kimse benim saçıma karışamaz, ne var sakalımda demeye başlıyor. Bunları basit görüyor ama olayın seyrini değiştiren şeyler. Bir ortama sineğin ilgisini çeken şey koyarsan oraya sinek gelir, arıların ilgisini çeken şey koyarsan arı gelir. Senin tipin sinekleri cezbedecek hale gelirse üstüne sineklerin konması kaçınılmazdır. Sonrasında karşı cinsten kişiler etrafına daha sık gelmeye, ilgi duymaya başlıyor. Kendisi ilgi duymasa bile birilerinin kendisine ilgi duyması insan nefsinin hoşuna giden bir şey. İlgi silgiye, bilgiye, bir şeyler sormaya vs. derken yakınlaşmaya doğru giden bir süreç oluyor.

Tabi, nefisini kontrol etmeye alışkın olmayan ve kuralların da farkında olmayan gencimiz, genelde dış görüntüye bakarak hareket etmeyi tercih ediyor ve sonu maddî-manevî büyük sıkıntılarla bitecek tehlikeli bir yolculuğun içine giriveriyor. Yani bir "body" ile evlenmek gibi bir şey. Halbuki evlilik, bir mağazanın vitrinindeki cansız manken ile evlenmek gibi bir şey değil ki. Onun bir de iç dünyası var ve bazen bu dünya o kadar karanlık, kalpler o kadar hasta ve nefisler o kadar kontrol dışı olabiliyor ki, birbirlerini görmek için her şeyini feda etmek isteyecek kadar birbirini sevdiğini zanneden kişiler, kısa bir süre içinde birbirini görmemek için her türlü yolu arayan kişiler haline gelebiliyor. Aşağıda bir forum sitesinden alınma, konu ile ilgili bir kısım yer almakta;

(dr toraman) "- yardımsever tecrübeli meslektaşlarım bugünlerde bir diş hekimine aşık oldum.aslında tus'a yakın şu zamanlarda böyle bir şey olmasını istemezdim ama o kıızı görünce rahat olamıyorum.derse odaklanamıyorum.bir diş hekimiyle bir doktor sizce uygun mudur yada eğ kafanı dersine çalış mı dersiniz? ya da başka bir önerisi tavsiye olan var mı? yorumlarınızı bekliyorum

- bazen aynı yerde ders çalışıyoruz daha doğrusu son günlerde ben ders çalışmıyorum ama o başını kaldırmıyor.

- bu arada kız ne durumda sana karşı diyenler için eğer bir öküzlük yapmazsam gülümsemeler falan oldu tahminimce bu iş olabilir.hedef aldım ama ok yaydan çıksın mı?

- ya bu kız benim için biçilmiş kaftansa? çünkü yaş meslek görünüm itibariyle gayet iyi beğeniyorum."

demiş. Nasıl bir kitleye soruyor ve sorduğu kitle de nasıl cevaplar verebilir, düşünelim. Muhtemel tavsiyeler; kuşların, horozların, ateş böceklerinin karşı cinsi etkilemek için yaptıklarına benzer hareketlerin yapılması olacaktır. Biçilmiş kaftan olmanın kriterlerine baktığımızda ise görünüm, yaş ve meslek olduğunu görüyoruz. Neticede bu kişi bir görüntü ile evleniyor, bir kişi ile değil de belki bir dişi ile evleniyor çünkü ölçünün bundan öte olmadığı görülüyor. Sonrasında ise o görüntünün arkasında yer alan çirkinlikler, problemler, hastalıklar ile karşılaşıldığında iş işten geçmiş, büyük bir bataklığın içine girilmiş oluyor.

Body ile evlenmek deyince ilginç bir haberi aktaralım;

Evlendiği günün sabahı eşini makyajsız görünce uzun bir süre eşini hırsız zannedip tanıyamayan ve ardından da eşinin kendisini aldatıldığını ve psikolojinin bozulduğunu iddia ederek mahkemeye başvuran damat karısından 20.000 dolar tazminat istedi .

Eşi romantik bir balayı beklerken, damat balayını mahkemede sonlandırdı.

Bu kişi makyajsızken çirkin olduğu için kocası aldanmış oldu. Peki makyajsızken de güzel olsa kocası aldanmış olmayacak mıydı? Acaba bunun iç alemi nasıl? Ne gibi kalp hastalıkları var? Belki imanı yok, belki bidat ehli. Bunlar önemli değil mi? Makyajsız olarak da güzel olsa yaşlanınca çirkinleşmeyecek mi? O zaman mı aldanmış olacak? İyi düşünmek lazım.

Basında yer alan bir haber de oldukça ilginçti: Ünlü bir manken olan 28 yaşındaki eşini, kendisine AIDS bulaştırdığını öğrenmesi sonrasında sinirlenerek öldürdüğü iddia edilen bir kişiye yer veriliyordu. Bunun üzerinden yola çıkarak biraz düşünelim: Dış görüntü olarak dünyanın en güzel kadını olan fakat AIDS'li olduğunu bildiğimiz bir kişi ile evlenmek ister miydiniz? Aslında kimsenin istemeyeceği bu durum, kalp hastalıklarından daha kötü ve daha tehlikeli değildir. Ama çoğu insan, bedensel hastalıklardan korkarken bunlardan çok daha ağır olan kalp hastalıklarına dikkat dahi etmemekte veya edemeyecek kadar gaflete düşüp nefesine mağlup olmakta.

Bu durumdan kendini kurtarabilenler elbette var, ama artık sayıları çok azalmaya başladı.

Batılılar, doğulular, toplumlarının daha iyi ve sağlıklı olabilmesinin yollarını değişik değişik yerlerde aradılar. Buldukları her metod insan tabiatına uymayan, insanı daha çok hayvanlaştıran metodlar olduğu için hedefledikleri iyi toplum bir türlü oluşmadı. Aksine daha hasta, daha manyak, daha vahşi insanlar topluluğu ortaya çıktı. Tabii attıkları her yeni teori nefsanî arzularını tatmin yani bedenî isteklerini

tam olarak yerine getirme ve neticesinde mutluluğu bulma gibi mantıki gibi görülen, ama aslında İslam alimlerinin söylediklerine, bildirdiklerine yani Allahü tealanın emirlerine ters şeyler olduğu için, gerçekte insanları daha mutsuz eden dünyayı zehir, ahiret hayatını perişan eden şeylerdi.

Doğruyu Peygamber efendimizin bildirdiklerinde değil de başka yerlerde aramak zaten Müslüman için abesle iştigal etmekten başka bir şey değil.

Yeterli eğitimi almamış, hastalıklardan korunma yolları öğretilmemiş, hastalıklı ortamlarda bulunduğu zaman kendini koruyabilmesi için gerekli aşılama da yapılmamış olan gencimiz tehlikenin farkına varamıyor, lise hayatında başlayan ancak üniversite hayatında had safhaya çıkmış olan hastalık yapıcı ortamın içerisinde kendi buluveriyor.

Genç, ailesinden ayrıldığı zamanlarda nerelerde bulunuyor, hangi ortamlarda bulunmak zorunda kalıyor, bir düşünelim. O ortamlar bize, Peygamberimiz tarafından bildirilmiş olan ve İslam alimleri tarafından açıklanmış olan, Allahü tealanın bildirdiği emir ve yasaklara uyabileceği bir ortam mıdır? Yoksa aksi mi?

Allahü tealanın yarattığı fen kanunları olduğu gibi sosyal kanunları da vardır. Her şeyi sebep sonuç ilişkisi içerisinde yaratmıştır.

Allahü teala insanın dünya ve ahiret seadetini kazanabilmesi için her şeyi bildirmiştir. Mesela; ateşe yakma özelliği vermiş, elini ateşe sokan kişi kim olursa olsun eli yanıyor. Yüzme bilmeden suya atlayan boğuluyor. Allahü teala merhametlidir, benim elimi yakmaz deyip elimizi ateşe sokamayız. Sebep sonuç ilişkisi.

Sosyal işlerde de durum aynı. Akıl işte burada lazım. Akıl bize kime inanacağımızı ve kimi takip edeceğimizi bilmemizi sağlamalı.

Kimin sözünü dinlersek kurtuluruz?

İnsanların kurtulması, dünya ve ahiret huzuruna kavuşması için gönderilmiş olan Peygamber efendimizin mi sallallahü aleyhi vesellem. Yoksa nefsimizin her dediğini yapmamızın doğru olacağını söyleyen Corc'ların mı?

Tabii eğitimsiz ve hasta insanın Peygamber efendimizi dinlemesi mümkün değildir. Çünkü emirler gıda ve ilaç olmasına rağmen hasta kişiler için uygulaması çok zor olup nefse çok ağır gelen şeylerdir.

Kız meselesi hastalığı da, bu ortam içerisinde geliyor. Hele hele sağlıklı, yani bozulmamış, edepli, temiz gençlerimiz üniversitede okumakta olan kızların dikkatini daha da çok çekiyor. Kimisi standart hasta tiplerden bıkmış. Kimisi de daha farklı düşünceler içerisinde. Özellikle bu konuda uzmanlaşmış oldukları için gençlerimizi çok kolay avlayabiliyorlar.

Gencimizin aldanarak nefesine uyup kızın isteğine uymada, niyeti ne olursa olsun yapılan iş Allahü tealanın koymuş olduğu sosyal kuralların çiğnenmesidir.

-Ben ateşe elimi sokarken niyetim çok iyiydi veya elimi yakacağımı biliyordum ama olsun bilerek soktum çünkü elim yanmadan önce duyduğum heyecan ve bu heyecanı hissetmekten duyduğum zevk elimin yanmasına değer.

-Elim yanık olacak, artık onunla iş yapamayabilirim ama şimdi bunları düşünecek halim yok, düşünmeyeyim yanmaz farz ederiz, olur biter.

-Ben elimin ateşe sokulduğunda yanacağını bilmiyordum, kimse öğretmedi ki.

Bahane ne olursa olsun netice aynıdır. El yanar. Bazen yanık derin olur, el iş yapamaz olur. Hayatı boyunca izi kalır, o iz hiç gitmez.

İşte sosyal kuralları da böyle bilerek, bilmeyerek, iyi niyetle, kötü niyetle ne düşünerek olursa olsun çiğneyen mutlaka ve mutlaka Allahü tealanın o fiilin karşılığında yarattığı sonuca kavuşacaktır.

Karşısına bir kız çıkmış olan, bu gencimiz şöyle de düşünebilir;

Sen sıradan biri değilsin, sen hayvan mısın? Senin uyman gereken kuralların var, bu kurallar Allahü tealanın koymuş olduğu kurallardır. Sen bu kuralların içinde hareket edeceksin. Ama olsun, İlmî siyaset denen bir şey var, ben de nefsimi hakim olarak kızlarla biraz yakın irtibat içinde olabilirim, hem bu işi ben lehime de çevirebilirim. O zaman Allahü tealanın sevdiği bir iş yapmış olurum. Mesela bu kıza İslamiyeti anlatırım ve onun da kurtuluşuna vesile olurum falan gibi.

Hastalıkla bilgisizce mücadele edilemez. Hastalığı tanımayan tehlikesinden korunamaz. Hastalık nedir? Nasıl bulaşır? Korunma yolları nelerdir? Bunları bilmeyen kişi büyük tehlike içine girer. Bilen de ne yapacağını zaten bilir.

Ortam neden tehlikeli? Tehlike nerede?

Böyle tehlikeli bir ortama çocuklarını gönderen aileler neleri bilmek zorunda?

Bedenin hastalıklarından olan ve basit bir hastalık olan grip salgınında bile okula çocuklarını gönderirken endişe yaşayan anne babalar, okulda veba salgını var falan denilse ne yaparlar? Bedenin hastalıklarından daha kötü ve tehlikeli olduğu bildirilmiş olan kalb hastalıkları, insanın manevî yönünün hastalıkları konusunda neden bu hassasiyeti gösteremiyorlar acaba? Sebebi ne olabilir sizce?

Bazı ileri görüşlü olduğunu zanneden aileler çocukları dünyaya gelmeden önce onların bedenlerinin nasıl sağlıklı olabileceği konusunda birçok kitap okuyor. Gıdalar, ilaçlar, özel eğitim vs. her şeyi öğreniyor ve uygulamayı hedefliyorlar. Tabii hedefliyorlar da genelde kendileri sağlıksız oldukları için yaşantıları sebebiyle çocuk büyüyünceye kadar aile hayatları bozuluyor, çoğunlukla boşanma ayrı yaşama vs. gibi bir sonuç ortaya çıkıyor ve çocuk da orada burada büyüyüp gidiyor. Daha henüz bozulmamış ama hızla bozulmakta olan aileler de var. Bunlar da işin farkında değiller, sarhoş gibi seyrediyorlar ve sürü psikolojisi içerisinde çocuklarını bir yerlere itiyorlar.

Gencimize şeytan geliyor diyor ki yahu sen bu işten tam kurtulamazsın, bu kız da çok güzel hem öyle kötü birisi gibi görünmüyor, hatta çok iyi birisi bile olabilir ama şartlar onu böyle görünmeye zorlamış olabilir.

Bu nefsi aklını örtmüş gencimiz ben bu kızla ileride evleneceğim gibi bir niyet taşırsam problem halledilmiş olur diye düşünüyor ve onunla gezmeye başlıyor. Böyle düşünen birisi gerçekten "olması gereken özellikler şablonu" ile ölçerse bu kız istenilen özelliklere sahip midir? Şimdi bunu kendi kendine sorduğu sorularla ve getirdiği cevaplarla görelim;

Bununla çağın icabıdır gezeyim, flört edeyim, yakinen tanıyayım ama acaba benden önce başkaları ile de gezmiş midir? (Aslında bu dedikleri, bir nevi, ben bununla bir göz zinası yapayım, dil zinası ve el zinası yapayım vs. gibi bir şeydir aslında).

Senden önce başkaları ile gezip gezmediği hususunda fikrin nedir?

1- Gezmiştir (Flört etmiştir):

Böyle birisinin kalitesi nedir? Bu işi daha önce yapmış ve alışkanlığa ilk adımını atmış olan kişi, ileride senden başkası ile gezmeyecek midir? Böyle yasak olan bir fiili işleme sebebi nedir?

a) Bilmiyordu.

Dinimizce bu kadar açık ve net olan bir hükmü bilmeyecek kadar cahil birisi sana bir eş olabilecek mi? Bunu bilmeyecek kadar cahil birisi diğer hükümlerde nasıl hareket ediyor acaba? Tek problem bu mu? Yoksa böyle ciddi bir meseleye önem vermeyen kişi diğer hususlarda da paldır küldür müdür? Tövbe edebilir ve öğrenir dersen, bu iş şansa bırakılacak kadar basit bir olay mı?

Diğer bir husus o bilmiyordu ama sen biliyorsun, bununla ne işin olabilir, eğer sen de bu işin önemini bilmiyorsan çok acele edip bilgisizliğini gidermek zorundasın. Yoksa başın probleminden kurtulmayacaktır.

b) Biliyordu. (haram olduğunu, dinimizce uygun bir iş olmadığını, Allahü tealanın emrini)

O zaman bile bile erkeklerle gezmeyi tercih eden kişinin kalitesi nasıldır sizce? Allahü tealanın emrini bile dinlemeyecek kadar itaatsiz birisi sizin için iyi bir eş olabilecek mi?

Diyelim geçmişte yaptığı veya yaptıklarının hata olduğunu anladı. Güzelliği de bu hatalarını af etmemize, görmemezlikten gelmemize bir sebeptir. (şeytan ve nefis böyle der) Önceden gezdiği kişiyi siz evlendikten sonra hiç hatırlamayacak mı? Falanla çıkarken (günümüz tabiriyle) elimi ne güzel tutmuştu. Hatta falan ağacın altında ne güzel öpmüştü. Bizimki tam otun teki, sanki bir odun, ne yapalım o öyleydi ama başkasına gitti, falan gibi düşüncelerin gelmeyeceğini mi zannediyorsun. Bir insan ne kadar hata yapmışsa Allahü tealanın kurallarını ne kadar çiğnemişse o derece kalbi lekelenmiştir. Bazı lekeler tevbe edince gitse bile lekenin izi kalır. Bunlar da genelde bu tip izlerdendir.

2- Gezmemiştir:

O halde neden seninle gezmeye kararı aldı? Bu zamana kadar ne gibi kuralları bilerek veya bilmeyerek çiğnedi? Kurallara tam uyan insansa seninle neden irtibat kuruyor.

Bu kalitedeki biri ile evlenilir mi? Bir de, Hiç başka biri ile gezmemiş bir kişi ile ilk gezen bir kişi olarak onu yeni bir günaha sürüklemek sana yakışır mı?

Yaa bunlar zaten evlenmek için değil, gezmek için yapılan işler dersen bu düşünce Müslümana yakışır mı?

Bu tertemiz bir kız, bu durumları bilmediği için üniversite ortamına gelmiş, ileride de iyi olacaktır, ben bunun iyi olmasına vesile olacağım dediniz ve ileride evlenmeyi düşünerek gezmeye karar verdiniz.

-Bu verilen karar nasıl bir karardır? Allahü tealanın emrine uyan bir karar mı, yoksa tam tersi mi? Ne zamana kadar ne yapacaksınız? Sosyal kanunları çiğneyen kötü sonuçlarına katlanacaktır. Şimdiye kadar tersi hiç olmadı.

-Ama olsun bu sefer sonuç iyi olmalı, ben iyi sonuç alanlardan olacağım, nasıl bir karar versem? acaba nefse mi uysam kurallara mı?

Alınacak karar;

1- Bu şekilde devam kararı: Nasıl devam ?

a- İşi meşrulaştırarak devam. Yani ailelerin haberi olarak veya olmayarak dini nikah yapmak ve böyle devam.

-Bu durumda senin hanımın olmuş olan bu kişi hakkında sorumluluklarını biliyor musun? Evlenmek ciddi bir iştir. Birçok sorumluluğu beraberinde getirir. Kendini kontrol etmekten aciz olan genç, bir de hanımını kontrol edecektir. Onun işlediği her günahdan da sorumlu olacaktır. Onu başka erkeklerle konuşmaktan uzak tutabilecek midir yoksa yaptıklarına göz mü yumacaktır? Allahü tealanın emirlerini çift kişi ile çiğnemek insanı nerelere sürükleyecektir? Hanımını (çünkü artık evlendi hanımı oldu) hiç kıskanmayacak mıdır? Alimler hanımını kıskanmayana deyyusturlar demişlerdir. Bu da pek doğru olamayacak galiba.

b- Meşrulaştırmadan devam, yani nikahsız olup, ileride bu işi hallederiz şeklinde: Bu da süper ahlaksızlık + deyyusluk değil midir? Böyle mikroplu bir ortamda üniversite hayatının sonuna kadar bu şekilde birlikte durmak insanı ne duruma getirecektir? İyice hastalandıktan sonra bir araya gelmek nasıl olacaktır. Yani bu şekilde evlilik dışı gezmek konuşmak bir arada olmak hastalığı artırmak demektir. Çünkü Allahü tealanın yasak ettiği bir iştir.

2- Diğer gençlerin hep kız arkadaşları var, bir de bizim olsun, ne olacak? Gezer gezer bırakırız ileride tevbe ederiz.

Bu işin karşı tarafa bir saygısızlık tarafı var. Bu işin fert bazında psikolojik yıkıma, toplum bazında da sosyal bir bozulmaya yol açacağını biliyor musun? Bozulmada bizim de bir payımız olsun mu diyorsun? Karşı tarafın iyi niyetli bir ailenin kızı olabileceğini veya bir arkadaşınının kardeşi de olabileceğini düşünebiliyor musun? Senin kardeşin için böyle düşünülmesini ister miydin?

Bir Müslüman böyle düşünebilir mi? Yani haram olan bir şeyi yapmak. Niçin alkollü içki içmiyoruz? Niçin kumar oynamıyoruz? Niçin domuz eti yemiyoruz? Müslümana haramdır da ondan. İşte bu iş de haramdır. Haramdan kaçmak lazım.

Artık toplum öyle basitleşti ki kız çocukları kıymetlerini o kadar düşürdüler ki. Eskilerin ismine bile saygı göstererek korudukları, saygı duydukları ve gerçekten sevdikleri bu hanımlar, şimdi kıymetlerini kaybettiler. Değil isimlerine, kendilerine bile saygı duyulmaz oldu.

Gençlerin kendi aralarındaki konuşmalarına kulak misafiri olursanız şu tarz konuşmalara sıkça rastlarsınız: "Kızla gittik, dolaştık, kız şöyle dedi, kız böyle dedi ha ha ha" falan. Kabalığa ve basitliğe bakın! Arkadaşım dediği kişinin adı bile yok, o sadece bir kız, yani nesne! Kız şöyle dedi böyle dedi.

Bu tip durumlarda başlangıçta kız çocukları daha safiyene duygularla bu işlere başlıyorlar, gerçekten sevdiklerini ve sevildiklerini zannediyorlar. Gerçek sevginin şehvete dönüşmüş olduğu bu zamanda ne durumda olduklarını fark edemiyorlar. Haya duyguları yok edilip nesne durumuna düşürüldüklerinde çok geç kalınmış oluyor ve sonunda ya feminist oluyorlar ya da psikiyatri kliniklerinde gezen bir hasta oluyorlar. Veya intikamını saf ve temiz duygularla hareket edebilen erkeklerden de almayı deniyorlar.

Yani sonuç hastalık, hastalanmış insanlar! Bu hasta insanlar ileride gerçekten evlenseler nasıl bir evlilik ortaya çıkacağını tahmin edebiliyor musunuz?

Çok saf temiz Müslüman çocukları cehaletleri sebebiyle dışarıdaki hayvanların elinde oyuncak oluyor, özgürlüklerini yaşadıklarını zannederek ayrı ve çok büyük bir esaretin içine düşüyorlar. Bir hayvanın esiri olabiliyorlar. O artık onun kölesi oluyor. Akrep mi, yılan mı, timsah mı, köpek mi, domuz mu ne olduğu belli olmayan tehlikeli bir hayvanı insan görünümü yüzünden tanıyamıyor ve en fazla ehemmiyetle üzerinde durması gereken, koruması gereken özelliklerini ona kolayca teslim ediveriyor. İlkleri bu canavarlarla hayvanlarla yaşıyor, en güzel zamanını en güzel hallerini (bütün canlılarda ortak olan bir şey, en güzel zamanları ve en güzel halleri gençlik ve olgunluk çağındadır) bu hayvanlara sunuyor. Sonunda bu tehlikeli canavarlarla nadiren de olsa yapacakları evlilik bir esaret altına girme şekline dönüşüyor. Beraberlikleri nasıl olursa olsun bu iş yürümüyor. Tabii bu canavarlardan bazen kurtulmak da mümkün olamıyor, sonu ölümle veya hapisshanedede veya çok başka bir şekilde bitebiliyor.

Peki tüm bu ortamlarda bilgili olan ve sağlıklı kalmış bir Müslüman genç nasıl düşünür? Nasıl düşünmesi gerekir?

3- Sen sıradan biri değilsin senin kuralların var, bu kuralların içinde hareket etmek zorundasın. Allahü tealanın belirlemiş olduğu sınırları geçersen kötü durumlarla karşılaşacağını biliyorsun, kim ne derse desin, ne yaparsa yapsın seni ilgilendirmez, sınırın dışına çıkma. (İşte bilgili olan sağlıklı kalmış Müslüman böyle düşünür).

Eski insanların ahlaklarından örnek olması açısından, Konu ile ilgili birkaç menkıbe nakledelim:

Süleyman bin Yesar rahmetullahi aleyh çok yakışıklı, kemal, vera sahibi bir genç idi, Bu zat hacca gitmek üzere Medine'den yola çıkmıştı, bir de arkadaşı vardı. Onunla İva denilen mevkide konakladılar. Arkadaşı kalktı sepetini aldı ve bir şeyler satın almak için pazara gitti. Süleyman bin Yesar'ın Bu yakışıklılığı ve ağırbaşlılığı yolda bir kadının dikkatini çekmişti. Takip etti çadırında yalnız kalmış olan bu gencin yanına geldi, yani çadıra giriverdi. Bu vera sahibi genç irkildi ne istiyorsun dedi? Kadın yüzünden perdeyi kaldırdı, Hayret edilecek eşsiz bir güzelliği vardı. Yemek istediğini zannetti. Kadın hiçbir şey istemiyorum. Bir kadın ile erkeğin münasebetini istiyorum dedi. Süleyman bin Yesar şaşırıldı. Sen şeytanın gönderdiği birisin dedi başını önüne eğip ağlamaya başladı. Bunun üzerine kadın çadırdan uzaklaştı gitti.

Bir müddet sonra arkadaşı geldi ağlar vaziyette görünce sebebini sordu. Bir çok bahaneler söyleyip gizlemeye çalıştı ise de arkadaşı ısrar edince durumu anlattı. Bu sefer arkadaşı daha çok ağlamaya başladı. Sen niye ağlıyorsun dedi. Ben olsaydım dayanamaz kabul edebilirdim demek ki çok zayıfım dedi.

Yollarına devam ettiler. Mekke'ye geldiler. Süleyman bin Yesar tavafını yaptı, elbisesine sarıldı bir ara uyumaya başladı. Rüyasında güzel yüzlü uzun boylu, güzel kokulu bir adam geldi. Bu zata sen kimsin? diye sordu. Bu zat;

Ben Yakub'un oğlu Yusuf'um dedi. (Yakup aleyhisselamın oğlu Yusuf Aleyhisselam)

Hani Hazreti Züleyha ile aralarında macera geçen Yusuf mu deyince O. Evet senin Iva'daki kadınla aranızda geçen daha müthiştir dedi. Yusuf Aleyhisselam böylece onun büyük dereceye kavuştuğuna işaret etti.

.....

Delhili bir genç, talebe olmak üzere Ferîdüddîn Genc-i Şeker'in aşkıyla Acûzân'a gidiyordu. Yolda bir kadın, gence âşık oldu. Başlangıçta genç, kadından sakınmak için elinden geleni yapmasına rağmen, kadın onu kendisine meylettirmeye muvaffak oldu. Delikanlı tam elini kadına uzatacağı sırada, bir adam âniden gelip gencin suratına bir tokat attı. "Ferîdüddîn Genc-i Şeker'e tövbeni arz etmeye giderken, burada bu günahı işlemeye hazırlanmaktan hiç utanmıyor musun?" dedi ve kayboldu. Delikanlı çok utandı ve kadından uzaklaştı. Yoluna devâm ederek Acûzân'a vardı ve Genc-i Şeker'in huzûruna çıktı. O zaman Ferîdüddîn hazretleri; "Sevgili oğlum, bir kadının ağına düştün. Ama Allahü teâlâ seni günahından korudu." deyince, delikanlı hayrete düştü. Cânı gönülden tövbe ederek, Ferîdüddîn Genc-i Şeker'in talebelerinden oldu.

.....

Birisi, Cüneyd-i Bağdâdî'ye; "Gözümü yabancı kadınlara bakmaktan nasıl koruyabilirim?" diye sordu. Cüneyd-i Bağdâdî; "Yabancı kadını gördüğün zaman, Allahü teâlânın seni, senin o kadını görmenden daha iyi gördüğünü hatırla." buyurdu.

.....

Mevlânâ Câmî'nin sevenlerinden biri anlattı: "Bir gün hocamın mübârek cemâlini ve tatlı sohbetini arzularak huzûruna gitmek için yola koyuldum. Yolda giderken, karşıma fevkalâde güzel bir kadın çıktı. İkinci defâ görmemek için gözümü başka tarafa çevirdim. Fakat elimde olmayarak başımı çevirip bir daha bakmak istedim. O anda yanımdan geçmekte olan odun taşıyan hamalın bir odunu gözüme çarptı. Öyle acıdı ki, sanki gözüme ok saplanmıştı. Gözümünden kan akmaya başladı. Yabancı kadına bakmanın cezâsını hemen görmüştüm. Kan durduktan sonra hocamın bulunduğu mescide gittim. Yanındaki kimselere nasîhat ediyordu. Bir kenara oturup dinlemeye başladım. Hocamın bir ara sohbetin mevzûsunu değiştirerek; "Birisi yolda gelirken, yanından geçmekte olan bir güzele bakmış. O anda bir el peydâ olup, o kimsenin gözüne bir tokat vurmuş. Bu tokatın dehşetinden göz yaşları dinmemiş ve gözünden kan akıtmış. Hafiften bir nidâ gelip; "Bir kere harama bakmaya bir dokunmak kâfidir. Eğer sen bakmaya devâm edersen, biz de dokunmamızı arttırırız." buyurmuş." Hocam bunu anlattıktan sonra, benden tarafa bakarak; "İnsan harama bakmaktan gözü korumalıdır ki, ona el uzatmasınlar." buyurdu."